

Arrest

nr. 319 772 van 10 januari 2025
in de zaak RvV X / XI

Inzake: **X**
 wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X

Gekozen woonplaats: **ten kantore van advocaat C. MANDELBLAT**
 A. Reyerslaan 41/8
 1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE XIe KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, wettelijk vertegenwoordigd door zijn voogd X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 22 december 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de gedelegeerde van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 29 november 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 17 oktober 2024 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 29 november 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken S. VAN CAMP.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. VOS *loco* advocaat C. MANDELBLAT en in aanwezigheid van de voogd.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België is binnengekomen op 11 augustus 2022 als niet-begeleide minderjarige vreemdeling, diende op 12 augustus 2022 een verzoek om internationale bescherming in. Verzoekers vingerafdrukken werden genomen op 4 augustus 2022 in Oostenrijk (Eurodac).

1.2. Op 27 januari 2023 stelde de Dienst Voogdij van de FOD Justitie een voogd aan gedurende verzoekers minderjarigheid.

1.3. Op 29 november 2023 nam de gedelegeerde van de commissaris-generaal de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing, die bij aangetekende brief van 30 november 2023 ter kennis werd gebracht, is de bestreden beslissing die luidt als volgt:

“Asielaanvraag: 12/08/2022

Jij had een persoonlijk onderhoud op het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (CGVS) op 20 juni 2023 van 14h10 tot 17h15 bijgestaan door een tolk die het Pashtu machtig is. Jouw advocaat Kiwakana Martine loco meester Mandelblat Céline en jouw voogd L.(...) B.(...) waren gedurende het hele persoonlijke onderhoud aanwezig.

A. Feitenrelaas

Je verklaart de Afghaanse nationaliteit te bezitten en etnisch Pashtun te zijn. Je verklaart op [...]3/1387 ([...] juni 2008) te zijn geboren in het subdorp Sandakhel (dorp Barbahar, district Khogyani, provincie Nangarhar, Afghanistan) en leefde daar tot je vertrek uit je land. Voor je vertrek hield je je bezig met naar school gaan.

Je vader A.(...) werkte voor de nationale politie in het centrum van jullie district. Hij patrouilleerde er in een ranger. Tijdens de machtsovername kwam je vader terug naar het dorp. Hij dook een maand onder bij je maternale oom.

Twee dagen na de machtsovername kwam de taliban met vier of vijf mannen naar je huis. Ze zeiden niets en vroegen niet naar je vader. Ze vertrokken. Ongeveer een maand na de machtsovername kwam de taliban opnieuw naar je huis. Je vader was intussen terug bij jullie komen wonen. De taliban klopte rond middernacht op de deur, toen je vader ging kijken werd hij door hen vermoord. Ze vernietigden ook zijn gsm. Ze kwamen daarna binnen in huis en namen een tas vol documenten en foto's van je vader mee. Jij en je broer I.(...) vluchtten tijdens het incident weg naar het huis van je oom. Een week na de moord op je vader kwam de taliban weer langs bij je huis, ze vroegen naar jullie. Twee weken daarna verliet je Afghanistan samen met je broer I.(...). Hij bleef achter in Bulgarije en is sindsdien spoorloos.

Op 12 augustus 2022 diende je in België een verzoek om internationale bescherming in.

Iets meer dan een week voor je persoonlijk onderhoud is de taliban naar je huis gekomen. Ze vroegen naar jou en je broer I.(...). Ze zeiden dat je jongere broer N.(...) met hen mee moest zolang ze jullie niet gevonden hadden en namen hem daarop mee.

Ter staving van jouw verzoek leg jij enkele documenten neer. Kopieën van je taskara en van de taskara's van je ouders; foto's van je vader zijn werkzaamheden; en foto's van je activiteit in België.

B. Motivering

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als niet-begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er jou in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd er jou een voogd toegewezen die jou bijstaat in het doorlopen van de asielprocedure; werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van je voogd en advocaat die in de mogelijkheid verkeerden om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met je jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat, wat jouw minderjarigheid betreft, je rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat jij kan voldoen aan je verplichtingen.

Na grondig onderzoek van de door jou aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratief dossier dient er te worden vastgesteld dat jij er niet in geslaagd bent om een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden vastgesteld dat aan jouw bewering de zoon zijn van een lid van de nationale politie (CGVS, p. 8, punt 90-93) geen enkel geloof kan worden gehecht. Je kennis over het zogenaamde werk van je vader is hiervoor te beperkt. Tijdens je persoonlijk onderhoud werd aandacht besteed aan het werk van je vader (CGVS, p. 8-10, punt 90-120). Het CGVS merkt op dat jij er louter in slaagt te vertellen dat je vader al van sinds jouw geboorte voor de nationale politie werkte en dat hij met een ranger patrouilleerde in het

districtscentrum. Ondanks de vele vragen die je nog kreeg over je vader zijn job slaag je er niet in meer informatie te verschaffen. Je kent zijn rang niet, je weet niet wie zijn baas was, je hebt geen voorbeelden van incidenten van tijdens de patrouilles en je weet niet of je vader mensen onder zich had (CGVS, p. 9, punt 110-113). Je weet dat je vader een groen uniform had en je weet dat er iets op zijn schouder stond maar je weet niet meer wat of je kan het niet omschrijven (CGVS, p. 10, punt 116-117). Je weet niet of je vader is gevlucht op de dag van de machtsovername en je weet niet of hij heeft gevochten tijdens de machtsovername (CGVS, p. 11-12, punt 133-134). Daarnaast moet worden opgemerkt dat jij geen foto's neerlegt waarop je samen met je vader te zien bent (CGVS, p. 10, punt 118-120). Je bent hierdoor moeilijk te linken aan de persoon wiens foto's je neerlegt. Het CGVS concludeert dat jij niet aannemelijk maakt dat je vader lid was van de nationale politie.

Dat jij minderjarig bent impliceert niet dat van jou geen kennis van het profiel van een familielid mag worden verwacht. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat jij enige kennis hebt over het voorgehouden werk van je vader en dat je in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent zijn werkzaamheden alsook een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan toelichten en situeren. Jij verklaart dan wel dat je zelf niet met je vader over zijn werk sprak, je moeder deed dat wel (CGVS, p. 9, punt 100-101) en met haar heb je contact (CGVS, p. 6, punt 59). Je had je aldus kunnen informeren, zeker gezien de job van je vader het fundamentele element is (CGVS, p. 11, punt 130) in het kader van jouw nood tot bescherming. Rekening houdend met het belang van het profiel van je vader, een fundamenteel element van jullie problemen met de taliban, vormt je jonge leeftijd geen afdoende verklaring voor de lacunes in je kennis.

De loutere bewering dat je vader voor de nationale politie werkte en er patrouilles deed volstaat aldus niet om hier geloof aan te hechten. Hierdoor staat ook de geloofwaardigheid van jouw verklaringen over de incidenten die hieruit voortkwamen uiteraard meteen op losse schroeven. De verklaringen over deze incidenten zijn echter ook op zich ongeloofwaardig.

Zo leg je tegenstrijdige verklaringen af over het eerste incident dat jullie met de taliban kenden, hun eerste bezoek aan jullie huis. Je verklaart aanvankelijk dat de taliban twee dagen na de machtsovername naar jullie huis kwam. Ze vroegen niet naar je vader maar doorzochten je huis. "Ze doorzochten alles en zijn zomaar weggegaan (CGVS, p. 12, punt 143)." Je herhaalt wat later dat ze overal hebben gezocht maar niemand vonden en dan terug gingen (CGVS, p. 13, punt 147). De taliban kwam alles doorzoeken, ze bekeken de kamers maar omdat ze niets vonden verlieten ze jullie huis. Ze hebben niets gezegd en vroegen zelfs niet naar je vader (CGVS, p. 13, punt 148-149). Als jij later verklaart dat de taliban bij hun volgende bezoek, toen ze je vader vermoordden, binnen kwamen en een tas vol documenten en foto's van je vader hebben meegenomen (CGVS, p. 15, punt 174-175) krijg je de vraag of ze die documenten bij hun eerste bezoek niet hadden gevonden. Je verklaart dat ze toen niet hebben opgelet, eigenlijk naar niets hebben gekeken, wel in de kamers zijn geweest maar niets hebben aangeraakt (CGVS, p. 15, punt 176). Je beweert wat later zelfs dat ze bij dat bezoek niets hebben gezocht, ook geen documenten (CGVS, p. 16, punt 197). Die verklaringen vallen uiteraard niet te rijmen met uw eerdere verklaringen waaruit moest blijken dat de taliban "alles doorzochten" en vertrokken "omdat ze niets vonden." Verklaringen die zo tegenstrijdig zijn ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van een incident. Bovendien weet jij ook niet of de taliban tijdens hun eerste bezoek met vier dan wel met vijf waren (CGVS, p. 13, punt 150) en is het vreemd dat zij hun gezichten zouden bedekken, gezien ze intussen de macht hadden overgenomen (CGVS, p. 13, punt 151). Er kan aan jouw verklaringen over het eerste bezoek van de taliban aan jouw huis dan ook geen geloof gehecht worden. Ook aan jouw verklaringen over de dood van je vader en de context van dat incident hecht het CGVS geen geloof. Zo verklaar jij op het CGVS dat jij en je oudste broer tijdens het incident zijn gevlucht (CGVS, p. 10 en 15, punt 122 en 172). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde jij echter dat je samen met je "resterende familieleden" langs de achterdeur gevlucht bent (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Die verklaring valt niet te rijmen met jouw verklaringen vanop het CGVS waaruit blijkt dat enkel jij en je oudste broer zijn gevlucht en waarbij de taliban zelfs nog gevraagd heeft aan jou – dus achtergebleven – moeder waar jullie zijn (CGVS, p. 15, punt 177). Voorts weet jij niet hoeveel taliban er naar het huis zijn gekomen (CGVS, p. 15, punt 173 en 181), ondanks het feit dat je moeder dus nog met hen sprak (cf. supra). Je legt ook incoherente verklaringen af betreffende of de taliban al dan niet zijn binnen gekomen. Eerst zeg je van niet (CGVS, p. 15, punt 174), dan zeg je dat ze misschien zijn binnen gekomen (CGVS, p. 15, punt 174). Erop gewezen dat je dat toch zou moeten kunnen weten verklaar jij – opnieuw weinig overtuigend – dat je denkt dat je moeder je dat gezegd heeft (CGVS, p. 15, punt 175) om er dan – wel weer gedetailleerder – aan toe te voegen dat ze een tas vol documenten hebben meegenomen en nog met je moeder gesproken hebben (CGVS, p. 15, punt 175 en 177). Vanzelfsprekend komt dit geheel niet overtuigend over. Voorts heb jij geen documenten of foto's die de dood van je vader kunnen aantonen (CGVS, p. 14, punt 166) en ben jij zagezegd niet naar zijn begrafenis geweest (CGVS, p. 14, punt 167). Je oom was er wel maar heeft er je niets over verteld (CGVS, p. 14, punt 168-169). Je blijkt amper iets over de begrafenis te weten en moet zelfs veronderstellingen maken over het al dan niet aanwezig zijn van een moellah (CGVS, p. 14, punt 170-171). Jij slaagt er met

bovenstaande verklaringen niet in aannemelijk te maken dat je vader bij een huisbezoek van de taliban werd vermoord.

Voorts leg je tegenstrijdige verklaringen af over hoe lang je na de dood van je vader bij je oom bent ondergedoken. Volgens je eerste verklaringen ben jij twee à drie dagen na de dood van je vader uit Afghanistan vertrokken (CGVS, p. 4, punt 31). Later verklaar je twee weken bij je oom te hebben verbleven (CGVS, p. 15, punt 179). Uiteraard vallen die verklaringen niet met elkaar te rijmen en ondermijnen ze verder de geloofwaardigheid van je asielrelaas.

Een week na de dood van je vader zou de taliban opnieuw naar jouw huis zijn gekomen, ze vroegen naar jou en je broer (CGVS, p. 13 en 15, punt 147 en 184). Je weet echter opnieuw niet hoeveel taliban je moeder die avond hebben benaderd (CGVS, p. 16, punt 185). Opnieuw leg je een beperkte kennis aan de dag over een incident met de taliban.

Los van de incidenten waar jouw familie bij betrokken zou geweest zijn leg je ook weinig overtuigende verklaringen af over wat er nog in het dorp gebeurde na de machtsovername. Je verklaart dat de taliban meteen na de machtsovername overheidsmedewerkers begon te zoeken in de huizen (CGVS, p. 12, punt 142). Gevraagd of jullie dat gezien hebben verklaar je vreemd genoeg van niet (CGVS, p. 12, punt 143). Je weet niet hoe deze gebeurtenissen besproken werden onder de dorpingen en je weet niet wat er gebeurd is in huizen waar de taliban overheidsmedewerkers aantrof (CGVS, p. 12, punt 144-145). Je beweert ook dat er veel mensen in het dorp gedood zijn. Gevraagd over wie het gaat verklaar je niemand van hen te kennen (CGVS, p. 13 en 17, punt 155-157 en 198). Met deze verklaringen slaag jij er niet in een geloofwaardige context te schetsen waarbinnen de taliban van deur tot deur gaan om mensen te vervolgen. Hiervoor zijn jouw verklaringen niet overtuigend.

Des te opvallender is het dat je niet weet of de taliban ook het huis van je oom, op tien minuten stappen van het jouwe (CGVS, p. 12, punt 134) bezocht heeft. Sterker nog: je hebt het zelfs niet gevraagd (CGVS, p. 13, punt 152 en 158). Gezien je vader net daar is gaan onderduiken en jij na zijn dood hetzelfde hebt gedaan kan het echt niet overtuigen dat jij niet weet of de taliban tijdens hun zoekacties ook daar is komen zoeken. Je maakt ook niet aannemelijk waarom je vader na een maand zou beslissen om terug thuis te komen wonen, wetende dat de taliban daar al geweest is. Je hebt geen enkel idee wat zijn plan was (CGVS, p. 13-14, punt 159-162).

Het gedrag van je oom is overigens ook niet te vereenzelvigen met jouw verklaringen. Zo beweert jij dat je oom wilde dat jullie vertrokken omdat hij anders ook problemen zou krijgen (CGVS, p. 10, punt 122). Dat hij dan beslist om bij je moeder te gaan wonen (CGVS, p. 12, punt 136) in een huis dat de taliban zogenaamd wel al meermaals bezocht, valt uiteraard moeilijk te rijmen.

Tot slot ondermijnt het je geloofwaardigheid dat je niet hebt gevraagd aan je familie of er na je vertrek nog iets gebeurd is (CGVS, p. 16, punt 189).

Op basis van jouw vertrekmotieven – er wordt geen geloof aan gehecht – kan dan ook geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.

Daarnaast roept u in dat u niet terug in Afghanistan kan gaan leven door uw verblijf in België.

Uit de beschikbare landeninformatie (EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Afghanistan: Targeting of individuals van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Targeting_of_individuals.pdf, EUAA Country Guidance Afghanistan van januari 2023, beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) en EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf) kan niet worden afgeleid dat het loutere gegeven enige tijd in het Westen te hebben verbleven volstaat om bij een terugkeer naar jouw land van herkomst het bestaan van een nood aan internationale bescherming aan te tonen.

Vlak na de machtsovername door de taliban werd het internationaal luchtverkeer van en naar Afghanistan opgeschort, maar dit werd hervat in de eerste helft van 2022. Ook paspoorten werden opnieuw afgeleverd door de taliban. Sommige personen konden geen paspoort verkrijgen. Er werd gerapporteerd dat personen aan de grens werden verhinderd om het land te verlaten of aan checkpoints werden gecontroleerd. Het gaat over personen met een specifiek profiel, voornamelijk gelinkt aan de voormalige overheid en

veiligheidsdiensten. Voor het overige zijn er weinig directe beperkingen opgelegd en kunnen burgers zich vrij verplaatsen.

Uit de landeninformatie blijkt niet dat in het algemeen kan gesteld worden dat personen die terugkeren uit het buitenland of het Westen het risico lopen dat nodig is om te kunnen spreken van een gegronde vrees voor vervolging. Personen die terugkeren naar Afghanistan kunnen door de taliban of de maatschappij met argwaan bekeken worden en geconfronteerd worden met stigmatisering of uitstoting. Stigmatisering of uitstoting kunnen slechts in uitzonderlijke gevallen beschouwd worden als vervolging. De taliban toont enerzijds begrip voor personen die het land verlaten omwille van economische redenen en stelt dat dit niets te maken heeft met een angst voor de taliban, maar anderzijds bestaat een narratief ten aanzien van de 'elites' die Afghanistan verlaten, die niet als goede Afghanen of moslims beschouwd worden. Wat betreft de negatieve perceptie blijkt nergens in de aanwezige informatie dat het eventuele bestaan hiervan aanleiding zou geven tot situaties van vervolging of ernstige schade. De taliban riep daarnaast meermaals op aan Afghanen in het buitenland om terug te keren naar Afghanistan.

Voorts werd er gerapporteerd over enkele terugkeerders die het slachtoffer werden van geweld. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat deze incidenten verband houden met hun specifieke profiel, en niet gerelateerd waren aan hun verblijf buiten Afghanistan. Indien er ernstige en aangetoonde problemen zouden zijn met de manier waarop de taliban terugkerende Afghanen behandelt, zou dit gemeld zijn door een van de instellingen of organisaties die de situatie in het land in het oog houden.

Bij de individuele beoordeling van de vraag of er al dan niet een redelijke mate van waarschijnlijkheid is dat de verzoeker met vervolging wordt geconfronteerd omwille van een verblijf in het buitenland of gepercipieerde verwestering, moet rekening worden gehouden met risicobepalende omstandigheden, zoals: het geslacht, de gedragingen van de verzoeker, het gebied van herkomst, de conservatieve omgeving, de leeftijd, de duur van het verblijf in een Westers land, en de zichtbaarheid van de persoon. De verzoeker om internationale bescherming dient dan ook in concreto aannemelijk te maken dat hij omwille van zijn verblijf in Europa nood heeft aan internationale bescherming.

Jij haalt aan hier in België een vriendin te hebben waarmee je samen zit, praat, op stap gaat en in het park zit (CGVS, p. 4, punt 22-27). Je verklaart hier een goed leven te hebben en naar school te gaan. Als je geen school hebt blijf je in het centrum, ga je met je vriendin naar buiten of speel je cricket. Je speelt cricket in een team met allemaal Afghanen die je bijna elke dag ziet. Je speelt ook volleybal (CGVS, p. 17, punt 204-211). Het CGVS concludeert dat uit jouw verklaringen op de DVZ – daar maak je geen melding van een vrees omwille van (gepercipieerde) verwestering – en tijdens je persoonlijk onderhoud niet kan afgeleid worden dat jij verwesterd bent in die zin dat jij bij terugkeer als dusdanig gepercipieerd zou worden of dat je je nu diepe overtuigingen eigen gemaakt hebt waarvoor jij moet uitkomen. Hoewel jij je wat integreert hou je ook hier in België een stevige voet in de Afghaanse gemeenschap. Je speelt cricket in een team vol Afghanen die je bijna elke dag ziet.

Dat je een vriendinnetje hebt is op zich geen blijk van verwestering. Bovendien haal jij ten aanzien van het leven in Afghanistan geen fundamentele gewetenskwesies aan. De verwijzingen naar het hier hebben van een vriendin, het in Afghanistan je haar en baard niet te kunnen stijlen zonder dat mensen daarover spreken en de algemene verwijzingen naar "vrijheid" (CGVS, p. 18, punt 217-219) volstaan hiertoe niet. Je bent overigens moslim en praktiseert bijvoorbeeld de vasten (CGVS, p. 18, punt 220-221). Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 13-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p. 3-4, punt 12-13 en 30). Een significant deel van je kindertijd groeide je overigens op onder talibanbewind (CGVS, p. 7 en 18, punt 75-78 en 212-213). Hieruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je naar school te zijn gegaan in Afghanistan (CGVS, p. 6, punt 61-62) en sta je momenteel nog steeds in contact met jouw familie (CGVS, p. 6, punt 57-59). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je jou deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Tot slot haal jij letterlijk aan geen andere redenen te zien waarom de taliban je zou dood willen, los van de job van je vader (CGVS, p. 11, punt 130). Jij legt ook enkele foto's neer van je activiteiten in België. Op deze foto's ben je te zien met klasgenoten op een uitstap en tijdens een cricketwedstrijd met Afghaanse jongens. Uit deze foto's kan niets blijken dat afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen.

In jouw geval haal jij geen concrete elementen aan waaruit zou blijken dat u, in geval van terugkeer, dusdanig negatief zou worden gepercipieerd dat er gewag kan worden gemaakt van vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. Evenmin blijkt uit jouw verklaringen en uit de beoordeling ervan dat je voor je komst naar België in de specifieke negatieve aandacht van de taliban stond of dat jij een specifiek profiel heeft dat het risico loopt door de taliban te worden vervolgd, waardoor er redelijkerwijze van uitgegaan kan worden dat de taliban je niet zal viseren bij een terugkeer naar jouw land van herkomst. Bovendien breng je zelf geen concrete elementen aan waaruit blijkt dat jij in geval van terugkeer vervolging zou dienen te vrezen. Het is in

de eerste plaats aan de verzoeker om internationale bescherming om zijn vrees aannemelijk te maken. Jij dient zulks in concreto aannemelijk te maken. Hier blijf jij echter in gebreke.

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heb jij niet aannemelijk gemaakt Afghanistan te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat jij een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet jou zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De documenten die jij neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uit objectieve informatie (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgv.s.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse 'officiële' documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan 'officiële' stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen. De – zeer onduidelijk in beeld gebrachte – taskara's van jou en je ouders hebben dan ook zo goed als geen bewijswaarde; Uit de foto's die je neerlegt van je vader tijdens zijn werkzaamheden kan niet afgeleid worden dat de man op de foto's effectief jouw vader is noch dat de man in kwestie lid was van de nationale politie. Hij staat bijvoorbeeld altijd alleen op de foto's; de foto's van je activiteiten in België werden hierboven besproken.

Naast de toekenning van de vluchtelingenstatus kan een verzoeker om internationale bescherming ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Overeenkomstig artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet in aanmerking komt voor de vluchtelingenstatus, maar ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon als gevolg van willekeurig geweld in het geval een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Afghanistan wordt de EUAA Country Guidance: Afghanistan van januari 2023 (beschikbaar op <https://euaa.europa.eu/publications/country-guidanceafghanistan-january-2023>) in rekening genomen.

In de EUAA Country Guidance wordt, in navolging van de rechtspraak van het Hof van Justitie, benadrukt dat het bestaan van een gewapend conflict niet volstaat om de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen, maar dat er minstens sprake moet te zijn van willekeurig geweld. In de EUAA Country Guidance wordt er op gewezen dat bij de beoordeling van de veiligheidssituatie rekening moet gehouden worden met volgende elementen: (i) de aanwezigheid van actoren van geweld; (ii) de aard van de gebruikte methodes en tactieken; (iii) de frequentie van de veiligheidsincidenten; (iv) de mate waarin het geweld geografisch verspreid is; (v) het aantal burgerslachtoffers; (vi) de mate waarin burgers ingevolge het gewapend conflict de provincie ontvluchten; en (vii) verdere impact van het geweld.

In de objectieve informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, worden voornoemde aspecten in rekening gebracht bij de beoordeling van de veiligheidssituatie in Afghanistan. Er wordt ook met andere indicatoren rekening gehouden, enerzijds bij de beoordeling van de individuele nood aan bescherming, maar anderzijds, indien de hierboven vermelde indicatoren niet voldoende zijn om het reëel risico voor burgers te beoordelen, ook bij de beoordeling van de nood aan bescherming omwille van de veiligheidssituatie in de regio van herkomst.

Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de schaal van het willekeurig geweld, en de impact van het conflict in Afghanistan voor 15 augustus 2021 regionaal erg verschillend waren. Deze sterke regionale verschillen typeerden het conflict in Afghanistan. In sommige provincies was er sprake van een open strijd waardoor er voor die regio's slechts minimale individuele elementen vereist waren om aan te tonen dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar de betrokken provincie aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon in de zin van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet. In andere Afghaanse provincies was de omvang en de

intensiteit van het geweld beduidend lager dan in de provincies waar openlijk gevochten werd, waardoor er voor die regio's niet kon gesteld worden dat de mate van willekeurig geweld dermate hoog was dat er zwaarwegende gronden bestonden om aan te nemen dat elke burger die terugkeert naar het betrokken gebied aldaar een reëel risico loopt op een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, tenzij de verzoeker aannemelijk maakte dat er in zijn hoofde persoonlijke omstandigheden bestonden die het reëel risico om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld verhoogden (HvJ, 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, nr. C-465/07, § 39). Tot slot waren er nog een beperkt aantal provincies waar het niveau van willekeurig geweld dermate laag was dat in het algemeen kon gesteld worden dat er geen reëel risico bestond voor burgers om persoonlijk getroffen te worden door het willekeurig geweld dat plaatsvond in de provincie.

Uit een grondige analyse van de veiligheidssituatie (zie EASO Afghanistan Security Situation Update van september 2021, beschikbaar op https://coi.easo.europa.eu/administration/easo/PLib/2021_09_EASO_COI_Report_Afghanistan_Security_situation_update.pdf, EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_01_EASO_COI_Report_Afghanistan_Country_focus.pdf, de COI Focus Afghanistan. Veiligheidssituatie van 5 mei 2022, beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_veiligheidssituatie_20220505.pdf, EUAA Afghanistan Security Situation van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Afghanistan_Security_situation.pdf, de COI Focus Afghanistan: Veiligheidsincidenten (<ACLED) per provincie tussen 16 augustus 2021 en 30 juni 2022 van 23 september 2022 en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat de veiligheidssituatie sinds augustus 2021 sterk gewijzigd is.

Het einde van de strijd tussen de vroegere overheid en de taliban ging gepaard met een sterke afname van het conflict-gerelateerd geweld en met een sterke daling van het aantal burgerslachtoffers.

Waar voor de machtsovername door de taliban het overgrote deel van het geweld in Afghanistan te wijten was aan de strijd tussen de overheid, de veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen enerzijds, en opstandige groepen als de taliban en ISKP anderzijds, moet worden vastgesteld dat de voormalige overheid, haar veiligheidsdiensten en de buitenlandse troepen niet langer als actor aanwezig zijn in het land. Het verdwijnen van enkele van de belangrijkste actoren uit het conflict heeft geleid tot een fundamenteel nieuwe situatie in het land en draagt in zeer grote mate bij aan de afname van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Sinds de machtsovername van de taliban is het niveau van willekeurig geweld in Afghanistan significant gedaald. De VN Human Rights Council stelde in maart 2022 dat, hoewel sporadisch geweld nog plaatsvindt, burgers nu in relatieve vrede kunnen leven. In vergelijking met dezelfde periode het jaar voordien daalden tussen 19 augustus en 31 december 2021 het aantal 'armed clashes', luchtaanvallen en incidenten met IED's allen met meer dan 90%. Hetzelfde patroon en lagere niveau van willekeurig geweld tekenden zich af in 2022 en de eerste helft van 2023.

UNAMA registreerde in de tien maanden na 15 augustus 2021 in totaal 2.106 burgerslachtoffers (waarvan 700 dodelijke), voornamelijk ten gevolge van aanslagen van ISKP op niet-militaire doelwitten waarbij vooral religieuze minderheden werden getroffen en, in mindere mate, als gevolg van 'unexploded ordnance'. Ditzelfde patroon zette zich verder in de tweede helft van 2022. UCDP registreerde in de periode tussen de machtsovername in augustus 2021 en 22 oktober 2022 1.086 dodelijke burgerslachtoffers. In de periode van 15 augustus 2021 tot 30 mei 2023 registreerde UNAMA <https://unama.unmissions.org/impact-improvised-explosive-devices-civilians-afghanistan> in totaal 3.774 burgerslachtoffers (waarvan 1.095 dodelijke). Hiervan viel meer dan een derde (1.218) te betreuren bij IED-aanvallen op (vnl. sjiitische) gebedshuizen en 345 bij andere aanslagen op de Hazara-gemeenschap. IED's maakten in deze periode in totaal 2.814 slachtoffers waarvan 701 dodelijke. 'Explosive remnants of war' waren verantwoordelijk voor 639 slachtoffers en 148 burgers werden het slachtoffer van 'targeted killings'. Ook in de periode februari-april 2023 waren IED-aanvallen (79 slachtoffers, waarvan 13 dodelijke) en 'explosive remnants of war' (117 slachtoffers) de belangrijkste oorzaak van burgerslachtoffers.

Het geweld dat actueel nog plaatsvindt, is voornamelijk doelgericht van aard, waarbij enerzijds sprake is van acties van de taliban tegen voornamelijk leden van de voormalige ANSF alsook tegen bijvoorbeeld ex-overheidsmedewerkers, journalisten en aanhangers van ISKP. Anderzijds wordt er gerapporteerd over confrontaties tussen de taliban en het National Resistance Front, voornamelijk in Panjshir en aangrenzende noordelijke regio's, en over aanslagen door ISKP, die voornamelijk gericht zijn tegen leden van de taliban en tegen sjiitische burgers.

ISKP gebruikt in haar gerichte aanslagen tegen de taliban, vooral in landelijke regio's, dezelfde tactieken die eerder werden gebruikt door de taliban, zoals zelfmoordaanslagen, berm bommen, magnetische bommen en targeted killings. Hoewel veel van deze acties en aanslagen gebeuren zonder rekening te houden met mogelijke collateral damage onder burgers, is het duidelijk dat gewone Afghaanse burgers niet het voornaamste doelwit zijn en de impact ervan op burgers beperkt is. Afghanistan werd sinds de machtsovername getroffen door enkele grote aanslagen die onder meer de sjiitische minderheid viseerden en werden opgeëist door ISKP. Bij vier grote zelfmoordaanslagen van ISKP, die gericht waren op de Hamid Karzai luchthaven, twee sjiitische moskeeën en een militair hospitaal, vielen in totaal 264 dodelijke slachtoffers en 533 gewonden, wat ongeveer 70% van het totaal aantal burgerslachtoffers in de periode tussen 15 augustus 2021 en 15 februari 2022 uitmaakte. Na een kalmere periode in het einde van 2021 en de eerste maanden van 2022 was er sinds april 2022 opnieuw sprake van een patroon van aanslagen van ISKP op voornamelijk sjiitische doelwitten in stedelijke gebieden. Grootschalige aanslagen vonden in de maanden die volgden voornamelijk plaats in Kabul en waren gericht tegen de sjiitische gemeenschap aldaar. ISKP, dat een 4000-tal militanten zou tellen, is aanwezig in quasi heel Afghanistan, maar heeft een sterkere aanwezigheid in het oosten, het noorden en in Kabul. De aanwezigheid van ISKP in deze gebieden is echter niet van die aard dat er kan gesteld worden dat ze de controle hebben over het grondgebied. De taliban voerden raids uit op schuilplaatsen waar ISKP-leden zich bevonden en voerden hierbij arrestaties uit. De taliban voerden verder gerichte aanvallen en targeted killings uit op vermeende ISKP-leden. Hierbij moet worden opgemerkt dat deze acties doelgericht van aard waren en slechts in beperkte mate burgerslachtoffers veroorzaakten.

ACLED registreerde in de periode van 15 augustus 2021 tot 21 oktober 2022 het grootste aantal veiligheidsincidenten in Kabul en Panjshir, gevolgd door Baghlan, Nangarhar en Takhar. Dodelijke slachtoffers vielen er volgens UCDP in de periode tussen 16 augustus 2021 en 22 oktober 2022 in hoofdzaak in de provincie Kabul. De vastgestelde daling van het geweld heeft verder als gevolg dat de wegen significant veiliger werden, waardoor burgers zich veiliger over de weg kunnen verplaatsen.

In de maanden voorafgaand aan de machtsovername door de taliban was er sprake van een sterke toename van het aantal intern ontheemden. Deze waren afkomstig uit quasi elke provincie van Afghanistan. UNOCHA rapporteerde in de periode 1 januari – 30 november 2021 759.000 nieuwe intern ontheemden in Afghanistan, waarvan 98% dateerde van voor de machtsovername door de taliban. Na de machtsovername en het einde van het conflict is er een significante daling in het aantal intern ontheemden en is ontheemding ten gevolge van conflict vrijwel volledig gestopt.

De machtsovername door de taliban heeft een impact gehad op de aanwezigheid van bronnen in het land en op de mogelijkheid om verslag uit te brengen. Er kan opgemerkt worden dat, in vergelijking met de periode voor de machtsovername waarin bijzonder veel bronnen en organisaties in Afghanistan actief waren en over de veiligheidssituatie rapporteerden, heden minder gedetailleerde en betrouwbare informatie over de situatie in Afghanistan voorhanden is. Er moet echter worden vastgesteld dat de berichtgeving uit en over het land niet is gestopt, dat tal van bronnen nog steeds beschikbaar zijn en nieuwe bronnen zijn verschenen. Bovendien zijn verschillende gezaghebbende experts, analisten en (internationale) instellingen de situatie in het land blijven opvolgen en rapporteren zij over gebeurtenissen en incidenten. De verbeterde veiligheidssituatie heeft verder als gevolg dat meer regio's dan vroeger toegankelijk zijn. Er kan dan ook besloten worden dat er actueel voldoende informatie beschikbaar is om het risico voor een burger om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld te kunnen beoordelen. Uit de beschikbare informatie blijkt dat er sprake is van een significante daling van het willekeurig geweld in geheel Afghanistan, en dat de incidenten die zich wel nog voordoen hoofdzakelijk doelgericht van aard zijn. De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en houdt onder andere rekening met het sterk afgenomen aantal incidenten en burgerslachtoffers, de typologie van het geweld, het beperkt aantal conflict-gerelateerde incidenten en de beperkte intensiteit van deze incidenten, het aantal slachtoffers in verhouding met het totale bevolkingsaantal, de impact van dit geweld op het leven van de burgers en de vaststelling dat veel burgers terugkeren naar hun regio van herkomst. Na grondige analyse van de beschikbare informatie is de Commissaris-generaal tot de conclusie gekomen dat er actueel geen aanwijzingen zijn dat er in Afghanistan een situatie zou bestaan waarbij een burger louter door zijn aanwezigheid in het land een reëel risico zou lopen om blootgesteld te worden aan een ernstige bedreiging van zijn leven of zijn persoon in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er mag van uitgegaan worden dat indien er actueel situaties zouden zijn die van die aard zouden zijn dat een burger louter omwille van zijn aanwezigheid in het land een risico op ernstige schade zou lopen in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet, zoals situaties van open combat of van hevige of voortdurende gevechten, er informatie of minstens indicaties zouden zijn in die richting. Jij bracht zelf geen informatie aan waaruit het tegendeel blijkt.

Je laat na het bewijs te leveren dat jij specifiek geraakt wordt, om redenen die te maken hebben met jouw persoonlijke omstandigheden, door een reëel risico als gevolg van het willekeurig geweld in Afghanistan.

Evenmin beschikt het CGVS over elementen die erop wijzen dat er in jouw hoofde omstandigheden bestaan die ertoe leiden dat jij een verhoogd risico loopt om het slachtoffer te worden van willekeurig geweld.

Overeenkomstig artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet wordt de status van subsidiaire bescherming toegekend aan een verzoeker die niet voor de vluchtelingenstatus in aanmerking komt en ten aanzien van wie er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat, wanneer hij naar zijn land van herkomst terugkeert, hij een reëel risico zou lopen op ernstige schade bestaande uit foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing.

Naar analogie met de rechtspraak van het Hof van Justitie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens moet worden benadrukt dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet valt.

Uit de rechtspraak van het Hof van Justitie volgt dat artikel 15, b) van de richtlijn 2004/83/EU (heden richtlijn 2011/95/EU), waarvan artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet de omzetting in Belgisch recht vormt, in wezen overeenstemt met artikel 3 van het EVRM (HvJ 17 februari 2009 (GK), Elgafaji t. Staatssecretaris van Justitie, C-465/07, § 28). Uit de rechtspraak van het EHRM volgt dat socio-economische of humanitaire situaties in welbepaalde omstandigheden aanleiding kunnen geven tot een schending van het non-refoulementbeginsel, zoals begrepen onder artikel 3 van het EVRM. Het EHRM maakt hierbij evenwel een onderscheid tussen socioeconomische omstandigheden of een humanitaire situatie die wordt veroorzaakt door actoren, enerzijds, of door objectieve factoren, anderzijds (EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, § 278-281).

Waar precaire leefomstandigheden worden veroorzaakt door objectieve factoren, zoals ontoereikende voorzieningen als gevolg van een gebrek aan overheidsmiddelen al dan niet in combinatie met natuurlijk voorkomende fenomenen (bijvoorbeeld een medische aandoening of droogte), hanteert het EHRM een hoge drempel en oordeelt het dat enkel "in zeer uitzonderlijke gevallen, wanneer de humanitaire redenen die pleiten tegen de uitwijzing dwingend zijn", een schending van artikel 3 van het EVRM kan worden aangenomen (EHRM 27 mei 2008, nr. 26565/05, N. v. Verenigd Koninkrijk, §§ 42-45; EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, § 75 en § 92).

Wanneer precaire leefomstandigheden het gevolg zijn van het handelen of de nalatigheid van actoren (overheidsactoren of niet-overheidsactoren) kan enkel een schending van artikel 3 van het EVRM worden aangenomen wanneer er een reëel risico bestaat dat de verzoeker bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Deze situatie is echter uiterst uitzonderlijk, en het Europees Hof heeft slechts in twee gevallen besloten tot een schending van artikel 3 EVRM om deze reden, met name in de zaak M.S.S. en in de zaak Sufi en Elmi (EHRM 21 januari 2011, nr. 30696/09, M.S.S. / België en Griekenland, §§ 249-254 ; EHRM 28 juni 2011, nrs. 8319/07 en 11449/07, Sufi en Elmi / Verenigd Koninkrijk, §§ 282-283; RvV 5 mei 2021, nr. 253 997). In latere rechtspraak benadrukte het EHRM het uitzonderlijke karakter van deze rechtspraak (EHRM 29 januari 2013, nr. 60367/10, S.H.H. / Verenigd Koninkrijk, §§ 9091).

Zulke situatie valt, gelet op de rechtspraak van het Hof van Justitie, evenwel niet noodzakelijk onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet.

Het CGVS betwist noch ontkent dat de algemene situatie en de leefomstandigheden in Afghanistan voor een deel van de bevolking zeer slecht kunnen zijn. Dit betekent niet dat elke Afghaan bij terugkeer zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede die wordt gekenmerkt door de onmogelijkheid om te voorzien in elementaire levensbehoeften zoals voedsel, hygiëne en huisvesting. Uit de objectieve landeninformatie blijkt dat sinds augustus 2021 het land en de bevolking in het algemeen verarmd zijn; onder andere is het gemiddelde inkomen met een derde gedaald, is de tewerkstellingsgraad gedaald, en bevindt een deel van de bevolking zich in een situatie van voedselonzeekerheid of loopt ze het risico om in zulke situatie terecht te komen. UNOCHA geeft aan dat 55 % van de bevolking in 2022 humanitaire hulp nodig heeft (waarvan 9,3 miljoen personen in 'extreme need') en WFP geeft aan dat meer dan de helft van de bevolking voedselonzeekerheid kent.

Het Hof van Justitie heeft tevens verduidelijkt dat artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn niet noodzakelijkerwijs alle hypothesen dekt die vallen onder het toepassingsgebied van artikel 3 EVRM zoals wordt uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens. Artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet staat immers niet op zichzelf, maar moet worden gelezen samen met artikel 48/5 van de dezelfde wet, waarin wordt gesteld dat ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of veroorzaakt worden door: "a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren". Zo stelt het Hof van Justitie in dit verband dat "In artikel 6 van richtlijn 2004/83 wordt

een opsomming gegeven van de actoren van ernstige schade, hetgeen de opvatting bevestigt dat dergelijke schade moet voortvloeien uit de gedragingen van derden en dat het dus niet volstaat dat die schade louter het gevolg is van de algemene tekortkomingen van het gezondheidsstelsel in het land van herkomst. Voorts preciseert punt 26 van de considerans van die richtlijn dat gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen is blootgesteld, normaliter op zich geen individuele bedreiging vormen die als ernstige schade kan worden aangemerkt(...) Dat artikel 3 EVRM, zoals uitgelegd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, zich in zeer uitzonderlijke omstandigheden ertegen verzet dat een derdelander die aan een ernstige ziekte lijdt, wordt verwijderd naar een land waar geen adequate behandeling voorhanden is, betekent evenwel niet dat hij op grond van de subsidiaire bescherming krachtens richtlijn 2004/83 tot verblijf in die lidstaat moet worden gemachtigd." (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40). In die zin moet er eveneens gewezen worden op considerans 35 van de Kwalificatierichtlijn. Daarin wordt gesteld dat "Gevaren waaraan de bevolking van een land of een deel van de bevolking in het algemeen blootgesteld is, vormen normaliter op zich geen individuele bedreiging die als ernstige schade kan worden aangemerkt.". Het CGVS meent bijgevolg, naar analogie met de rechtspraak van het Hof, dat een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b) van de Vreemdelingenwet kan vallen.

Naast de vereiste van een aanwezigheid van een actor in de zin van artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet, is er de vereiste dat de verzoeker in zijn land van herkomst wordt blootgesteld aan een risico dat specifiek en individueel van aard is. De verzoeker moet hierbij aantonen dat hij op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien (zie in dit verband RvV Verenigde Kamers nr. 243 678 van 5 november 2020). Dit is conform het arrest van het Hof van Justitie waarbij werd geoordeeld dat gelet op het feit dat de medische zorg (wat een aspect is van de socio-economische situatie) niet opzettelijk werd ontegenwoordigd, de subsidiaire bescherming niet kon worden toegepast (HvJ 18 december 2014 (GK), M'Bodj t. Belgische Staat, C-542/13, §§ 35-36, 40-41).

Dit standpunt wordt ook ingenomen in de EUAA Country Guidance van januari 2023 waarin gesteld wordt dat socio-economische elementen – zoals de situatie van intern ontheemden, moeilijkheden bij het vinden van mogelijkheden om in het levensonderhoud te voorzien, huisvesting –, of het feit dat er geen gezondheidszorg of onderwijs aanwezig is, niet vallen binnen het toepassingsgebied van onmenselijke of vernederende behandeling in de zin van artikel 15, b) van de Kwalificatierichtlijn, tenzij er sprake is van het opzettelijk gedrag van een actor.

Verder blijkt uit een analyse van de beschikbare informatie geenszins dat de precaire socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan in hoofdzaak wordt veroorzaakt door gedragingen van actoren, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1 van de Vreemdelingenwet. Uit de beschikbare informatie (zie EASO Afghanistan Country Focus van januari 2022, EUAA Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city van augustus 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_08_EUAA_COI_Report_Key_socio_economic_indicators_in_Afghanistan_and_in_Kabul_city.pdf, EASO Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City van augustus 2020, beschikbaar op https://euaa.europa.eu/sites/default/files/publications/2020_08_EASO_COI_Report_Afghanistan_Key_Socio_Economic_Indicators_Focus_Kabul_City_Mazar_Shari en de EUAA COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian developments van 4 november 2022, beschikbaar op https://coi.euaa.europa.eu/administration/easo/PLib/2022_11_Q35_EUAA_COI_Query_Response_Afghanistan_update_1_July_31_October_2022.pdf) blijkt dat er tal van factoren aan de basis liggen van de actuele socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. De Afghaanse overheid was voor de machtsovername door de taliban zeer donorafhankelijk. De publieke uitgaven steunden voor 75% op buitenlandse hulp. Er werd gerapporteerd dat er sprake was van 'hulpverzadiging' en 'overuitgaven', wat heeft bijgedragen aan wijdverspreide corruptie die een negatieve impact had op de economie. De corruptie verhinderde bovendien investeringen in een privésector, wat geleid heeft tot de onderontwikkeling ervan. Het wegvallen van een groot deel van deze internationale steun na de machtsovername had bijgevolg een zeer belangrijke impact op de Afghaanse economie. Het optreden van de taliban na de machtsovername heeft een invloed gehad op een aantal factoren, bijvoorbeeld de vlucht van gekwalificeerd personeel naar het buitenland en de gebrekkige toegang van vrouwen tot de arbeidsmarkt. Dit heeft slechts een beperkte impact gehad op de Afghaanse economie. Evenwel blijkt uit de beschikbare informatie dat de socio-economische situatie voornamelijk het gevolg is van een complexe wisselwerking van zeer vele factoren, waarbij het optreden van de taliban van minder belang is. Het gaat om factoren zoals het aflopen van de financiële steun aan de voormalige overheidsadministratie, het feit dat de voormalige Afghaanse regering slechts in beperkte mate een socio-economisch beleid ontwikkeld had, alsook de zeer beperkte ontwikkeling van een formele privésector, de onveiligheid ten tijde van het conflict tussen de taliban en de vorige overheid, de tijdelijke sluitingen van de grenzen door Pakistan en Iran, een terugval van en disrupties in buitenlandse handel, daarbij inbegrepen de impact van het conflict in Oekraïne op de

wereldhandel, moeilijkheden om fondsen naar en binnen Afghanistan over te maken, een tekort aan cash, en een tijdelijke onderbreking van humanitaire hulp in de laatste maanden van 2021. Het stopzetten van de humanitaire hulp had diverse redenen en was deels het gevolg van internationale sancties tegen de taliban die reeds sinds 2015 bestonden. Deze factoren hebben geleid tot een hyperinflatie en een inkrimping van de economie als gevolg van een tekort aan cash en liggen aan de basis van de huidige socio-economische en humanitaire situatie. Ten slotte hebben ook de jarenlange aanhoudende droogte, de wereldwijde COVID-19 pandemie en de overstromingen van de zomer van 2022 een impact gehad op de socio-economische en humanitaire situatie. Daar tegenover staat dat de humanitaire hulp in het land minder belemmeringen ondervond omwille van een drastische afname van het willekeurig geweld.

Hoewel het economische beleid van de taliban voorlopig nog onduidelijk is, blijkt uit de beschikbare landeninformatie verder niet dat de taliban maatregelen zouden hebben getroffen om de humanitaire situatie te doen verslechteren, bijvoorbeeld door humanitaire hulp te blokkeren.

Integendeel moet worden vastgesteld dat de taliban maatregelen heeft genomen om het transport van humanitaire hulp te garanderen. Voorts werden de internationale sancties versoepeld met het oog op het verlenen van humanitaire hulp.

Uit bovenstaande vaststellingen blijkt dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van een complexe wisselwerking tussen verschillende elementen en economische factoren, waarvan vele factoren reeds voor de machtsovername door de taliban aanwezig waren in Afghanistan. Er kan bovendien geenszins worden afgeleid dat de situatie werd veroorzaakt door het opzettelijk handelen van de taliban. Bijgevolg kan er niet gesteld worden dat de precare socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan het gevolg is van het opzettelijk handelen of nalaten van actoren.

Je toonde evenmin aan dat jij bij terugkeer naar Afghanistan op intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling waarbij jij niet in staat zou zijn om in jouw elementaire levensbehoeften te kunnen voorzien.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. De rechtspleging

De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen of er vertegenwoordigd.

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2, van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227 364; RvS 13 mei 2014, nr. 227 365).

3. Onderzoek van het beroep

3.1.1. Verzoeker voert een schending aan van de volgende bepalingen en beginselen:

“Schending van art. 1 van de Vluchtelingenconventie van 28/07/1951 en van art. 48/3, §2 en 48/4 en 48/5 en 49/3 van de Vreemdelingenwet houdende de toekenning van het statuut van vluchteling en van de subsidiaire beschermingsstatus, en miskening van de zorgvuldigheidsplicht en van art. 62 van de Vreemdelingenwet dd. 15.12.1980.”

Uit de bestreden beslissing blijkt dat de commissaris-generaal bij de analyse van het dossier geen rekening heeft gehouden met verzoekers kwetsbaarheid en zijn jonge leeftijd. De commissaris-generaal heeft zich

namelijk beperkt tot het ontleden van verzoekers verklaringen, zonder rekening te houden met zijn kwetsbaar profiel, het feit dat hij praktisch niet kan lezen of schrijven en zijn jonge leeftijd. Er zij op gewezen dat verzoeker zeer jong was toen hij het land verliet, namelijk amper dertien jaar oud. Het is dus overdreven om gezien zijn jonge leeftijd een hoge mate van nauwkeurigheid in zijn antwoorden te eisen.

Benadrukt moet worden dat verzoeker zeer jong was toen zijn vader zijn activiteiten als lid van de nationale politie begon. Bij zijn vertrek uit Afghanistan was hij immers amper 13 jaar oud. Zijn vader heeft hem zeker niet alle details over zijn activiteiten verteld. Het is overdreven om van verzoeker te eisen dat hij een hele reeks details kan vertellen over de activiteiten van zijn vader, gezien het feit dat hij amper 13 jaar oud was op het moment van zijn vertrek. Het is duidelijk dat noch zijn vader, noch zijn moeder hem details hebben verstrekt over deze risicovolle baan. Bovendien, als inderdaad zijn vader bepaalde informatie aan zijn moeder verstrekke, benadrukt verzoeker dat zijn moeder weigerde met haar nu amper 15-jarige zoon deze mede te delen. Bovendien is communicatie met leden van zijn familie zeer gecompliceerd en zijn er maar weinig momenten waarop hij contact met hen kan opnemen. Tot slot, wat eventuele foto's betreft, moet worden benadrukt dat verzoeker zijn taskara heeft ingediend, evenals die van zijn vader. Er moet dus een verband kunnen gelegd worden tussen de foto op de taskara van zijn vader en de foto's van zijn vader. Bovendien vermeldt de taskara van verzoeker duidelijk wie zijn ouders zijn. Er is dus geen reden om te twifelen aan het feit dat de ingediende foto's daadwerkelijk overeenkomen met elkaar.

Verzoeker stelt dat er duidelijk tijdens zijn interviews verwarring is ontstaan over het huisbezoek van de Taliban. Hij houdt vast aan zijn eerste versie dat de Taliban het huis doorzochten op de dag dat ze zijn vader vermoordden. Verder houdt hij vast aan de versie dat hij en zijn broer tijdens het incident naar hun oom langs moederskant vluchtten. Hij handhaaft ook zijn versie dat hij Afghanistan twee weken na de moord van zijn vader heeft verlaten. Verzoeker benadrukt dat ze onmiddellijk zijn gevlucht zodra ze begrepen dat hun vader werd vermoord. Ze hadden dus geen tijd om het aantal aanwezige Talibanleden op te merken. Zijn moeder is nog steeds buitengewoon getraumatiseerd door dit voorval en weigert erover te praten. Op dezelfde manier verbleven ze nog steeds verborgen bij hun oom op het moment dat de begrafenis plaatsvond, dus ze hadden geen informatie hierover. Ook over een mogelijk overlijdenscertificaat heeft verzoeker contact opgenomen met zijn moeder. Desondanks legde zij uit dat ze niet in het bezit is van een dergelijk document.

Verzoeker verliet Afghanistan een maand na de val van de Afghaanse regering en bleef twee weken verborgen bij zijn oom. Hij heeft dus zeer weinig tijd in Afghanistan doorgebracht na de machtsvername door de Taliban. Zoals verzoeker heeft uitgelegd, is communicatie met familieleden die in Afghanistan zijn achtergebleven zeer gecompliceerd, ze kunnen elkaar moeilijk bereiken. Zijn moeder en zijn oom hebben hem niet geïnformeerd dat de Taliban bij zijn oom op bezoek zijn geweest. Het is belangrijk te benadrukken dat zijn oom niet naar het huis van zijn moeder is "verhuisd", in tegenstelling tot wat de commissaris-generaal beweert. Hij woont nog steeds op zijn eigen adres, maar brengt zijn nachten door in het huis van verzoeker om zijn moeder te ondersteunen. In Afghanistan vereist de traditie dat familieleden voor hun zus/dochter/moeder zorgen als deze alleen is zonder haar echtgenoot. Dus ondersteunt verzoekers oom zijn moeder zo goed als hij kan, terwijl hij nog steeds op zijn eigen adres woont.

Verzoeker verwijst naar landeninformatie aangaande de vrees van Afghanen die enige tijd in het Westen hebben doorgebracht. Hij verwijst eveneens naar rechtspraak van de Raad hieromtrent. Verzoeker is op 11 augustus 2022 in België aangekomen en heeft op de volgende dag zijn verzoek om internationale bescherming ingediend. Verzoeker is op zeer jonge leeftijd in België aangekomen, hij was amper 14 jaar oud. Verzoeker kwam heel jong aan, midden in de puberteit. Hij is nu 15 jaar. Zijn jonge leeftijd werd door de bestreden beslissing niet in twijfel getrokken. Sinds zijn aankomst in België is hij ingeschreven in de school in Gilly "Lycée François de Sales". Hij spreekt zeer goed Frans. Hij integreerde zich zeer goed in zijn klas en maakte veel vrienden (stuk 6). Zoals hij uitlegde had hij ook een vriendin (stuk 7). Helaas is ze van school veranderd en hebben ze daarom besloten de relatie te beëindigen vanwege de afstand. Zoals blijkt uit zijn schoolrapport, zijn de leraren zeer tevreden over zijn werk en houding in de klas (stuk 8). Sinds zijn aankomst in België droomt verzoeker ervan om schilder te worden. Daarom heeft hij zich ingeschreven voor een ontdekkingsprogramma van twee weken waarvoor hij werd geaccepteerd (stuk 9). Verzoeker is dus een zeer geïntegreerde jongere in België die aan veel activiteiten deelneemt om contacten te leggen met Belgische burgers en meer te leren over de Belgische cultuur. Als hij terugkeert loopt hij het risico als "vervesterd" te worden beschouwd en niet aan de praktijken die in Afghanistan door de Taliban worden toegepast, te voldoen en loopt hij het risico te worden ontvoerd, te worden gemarteld en zelfs te worden gedood. Verzoeker maakt dus deel uit van een groep die het doelwit is van de Taliban vanwege het feit dat hij lange tijd in Europa heeft gewoond.

Verzoeker verwijst naar de huidige veiligheidssituatie in Afghanistan, alsook de socio-economische en humanitaire situatie in Afghanistan. Hij citeert uit landeninformatie hieromtrent.

3.1.2. Ter ondersteuning van het beroep bevat het verzoekschrift de volgende stukken:

- artikel van de website «*The Conversation*» dd. 08.02.2022 (stuk 2);
- artikel van de website «*Le Monde*» dd. 07.01.2022 (stuk 3);
- artikel van RFS dd. 23.02.2023 (stuk 4);
- artikel van «*Le Monde*» dd. 14.02.2023 (stuk 5);
- foto's met vrienden (stuk 6);
- foto met zijn vriendin (stuk 7);
- schoolrapport (stuk 8);
- mail van mevrouw M. betreffende de ontdekkingsprogramma (stuk 9).

3.1.3. In een aanvullende nota van 26 november 2024 brengt de commissaris-generaal de volgende stukken ter kennis:

- het EUAA-rapport «*COI Query Afghanistan Major legislative, security-related, and humanitarian Developments*» van 4 november 2022;
- het EASO-rapport «*Afghanistan Security Situation*» van augustus 2022;
- het EUAA-rapport «*Afghanistan Country Focus*» van januari 2022;
- het EUAA-rapport «*Afghanistan Country Focus*» van december 2023;
- het EUAA-rapport «*Country Guidance : Afghanistan*» van mei 2024;
- het EUAA-rapport «*Key socio-economic indicators in Afghanistan and in Kabul city*» van augustus 2022;
- het EASO-rapport «*Country of Origin Information Report Afghanistan. Key socio-economic indicators, state protection, and mobility in Kabul City, Mazar-e Sharif, and Herat City*» van augustus 2020;
- het EUAA-rapport «*Afghanistan: Targeting of individuals*» van augustus 2022;
- het UNAMA-rapport «*Impact of Improvised Explosive Devices on Civilians in Afghanistan*» van juni 2023;
- de COI Focus «*Afghanistan, Migratiebewegingen van Afghansen sinds de machtsovername door de Taliban*» van Cedoca van 14 december 2023;
- het EUAA-rapport «*COI Query Afghanistan – Major legislative, security-related, and humanitarian developments*» van 2 februari 2024;
- het EUAA-rapport «*Afghanistan – Country Focus*» van november 2024.

3.1.4. In een aanvullende nota van 27 november 2024 legt verzoeker de volgende stukken neer:

- attest van deelname door verzoeker aan het fietsevenement voor het goede doel «*Le Doc'Riders*» georganiseerd door Médecins du Monde Belgique (stuk 1);
- attest afgeleverd bij het voltooien van de DASPA-lessen op het Lycée Mixte François de Sales (stuk 2);
- foto's van verzoeker op school en met klasgenoten (stuk 3);
- foto's van verzoeker die deelneemt aan het fietsevenement «*Le Doc'Riders*» (stuk 4);
- verschillende foto's van verzoeker met zijn vrienden (stuk 5);
- verschillende foto's van verzoeker tijdens activiteiten in musea (stuk 6);
- inschrijvingsattest voor het derde jaar beroepsonderwijs voor het schooljaar 2024 – 2025 (stuk 7).

3.2. De Raad onderzoekt het verzoek om internationale bescherming bij voorrang in het kader van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet (artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet). Hij dient daarbij in het kader van de devolutieve werking van het beroep niet noodzakelijk expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

Het arrest moet gemotiveerd zijn en geeft aan waarom verzoeker al dan niet beantwoordt aan de criteria van artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, waarbij de Raad duidelijk en ondubbelzinnig de redenen uiteenzet die hem ertoe brengen die beslissing te nemen.

Een resem aangevoerde rechtsregels die verzoeker geschonden acht laat niet toe om vast te stellen dat hij een nood heeft aan internationale bescherming.

Een verwijzing naar een arrest van de Raad is niet dienstig bij gebrek aan precedentenwerking.

3.3. Verzoeker slaagt er niet in zijn vluchtrelaas aannemelijk te maken. De Raad stelt vast dat verzoeker zich in zijn verzoekschrift in wezen beperkt tot het herhalen van zijn verklaringen, het maken van persoonlijke vergoelijkingen en excuses en het minimaliseren en bekritisieren van de bevindingen van de commissaris-generaal, hetgeen de omstandige motivering van de bestreden beslissing niet in een ander daglicht stelt.

De Raad merkt op dat tijdens de procedure rekening werd gehouden met verzoekers minderjarigheid. Vooreerst werd een fiche opgemaakt «*niet-begeleide minderjarige vreemdeling*» die een eerste screening uitvoert naar bijzondere noden of kwetsbaarheden.

Verzoeker kreeg een voogd toegewezen, die verzoeker kon bijstaan vanaf het begin van de procedure (DVZ-verklaring, stuk 7, p. 14; CGVS-vragenlijst, stuk 7, p. 2). Ook uit de notities van het persoonlijk onderhoud blijkt dat verzoeker op een aangepaste wijze werd begeleid en alle kansen werd geboden om de relevante aspecten van zijn verzoek om internationale bescherming toe te lichten. In elk geval kan uit het verloop van het persoonlijk onderhoud met verzoeker, die werd bijgestaan door zijn voogd en zijn advocaat, worden afgeleid dat hij werd ondervraagd door een gespecialiseerde *protection officer* en dat hem gepaste vragen werden gesteld. Minstens toont verzoeker niet concreet aan dat bij de behandeling van het verzoek geen rekening werd gehouden met zijn minderjarigheid. De bestreden beslissing stelt verder uitdrukkelijk dat er bij de beoordeling van verzoekers verklaringen rekening gehouden werd met diens jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in zijn land van herkomst. Tot slot wijst de bestreden beslissing de Staatssecretaris voor Asiel en Migratie er uitdrukkelijk op dat verzoeker minderjarig is en dat bijgevolg het Verdrag inzake de Rechten van het Kind van 20 november 1989 van toepassing is. Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal bij de beoordeling van verzoekers verklaringen en de stukken in het administratief dossier afdoende rekening heeft gehouden met de jeugdige leeftijd en persoonlijke omstandigheden van verzoeker.

Gelet op bovenstaande vaststellingen treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven die verzoekers vluchtrelaas als onaannemelijk bestempelen:

“Vooreerst dient te worden vastgesteld dat aan jouw bewering de zoon zijn van een lid van de nationale politie (CGVS, p. 8, punt 90-93) geen enkel geloof kan worden gehecht. Je kennis over het zogenaamde werk van je vader is hiervoor te beperkt. Tijdens je persoonlijk onderhoud werd aandacht besteed aan het werk van je vader (CGVS, p. 8-10, punt 90-120). Het CGVS merkt op dat jij er louter in slaagt te vertellen dat je vader al van sinds jouw geboorte voor de nationale politie werkte en dat hij met een ranger patrouilleerde in het districtscentrum. Ondanks de vele vragen die je nog kreeg over je vader zijn job slaag je er niet in meer informatie te verschaffen. Je kent zijn rang niet, je weet niet wie zijn baas was, je hebt geen voorbeelden van incidenten van tijdens de patrouilles en je weet niet of je vader mensen onder zich had (CGVS, p. 9, punt 110-113). Je weet dat je vader een groen uniform had en je weet dat er iets op zijn schouder stond maar je weet niet meer wat of je kan het niet omschrijven (CGVS, p. 10, punt 116-117). Je weet niet of je vader is gevlucht op de dag van de machtsovername en je weet niet of hij heeft gevochten tijdens de machtsovername (CGVS, p. 11-12, punt 133-134). Daarnaast moet worden opgemerkt dat jij geen foto's neerlegt waarop je samen met je vader te zien bent (CGVS, p. 10, punt 118-120). Je bent hierdoor moeilijk te linken aan de persoon wiens foto's je neerlegt. Het CGVS concludeert dat jij niet aannemelijk maakt dat je vader lid was van de nationale politie.

Dat jij minderjarig bent impliceert niet dat van jou geen kennis van het profiel van een familielid mag worden verwacht. Er kan redelijkerwijze worden verwacht dat jij enige kennis hebt over het voorgehouden werk van je vader en dat je in staat bent om te antwoorden op een aantal eenvoudige en essentiële kennisvragen omtrent zijn werkzaamheden alsook een aantal gegevens op een doorleefde wijze kan toelichten en situeren. Jij verklaart dan wel dat je zelf niet met je vader over zijn werk sprak, je moeder deed dat wel (CGVS, p. 9, punt 100-101) en met haar heb je contact (CGVS, p. 6, punt 59). Je had je aldus kunnen informeren, zeker gezien de job van je vader het fundamentele element is (CGVS, p. 11, punt 130) in het kader van jouw nood tot bescherming. Rekening houdend met het belang van het profiel van je vader, een fundamenteel element van jullie problemen met de taliban, vormt je jonge leeftijd geen afdoende verklaring voor de lacunes in je kennis.

De loutere bewering dat je vader voor de nationale politie werkte en er patrouilles deed volstaat aldus niet om hier geloof aan te hechten. Hierdoor staat ook de geloofwaardigheid van jouw verklaringen over de incidenten die hieruit voortkwamen uiteraard meteen op losse schroeven. De verklaringen over deze incidenten zijn echter ook op zich ongeloofwaardig.”

Verzoeker volhardt in zijn verzoekschrift in één versie van zijn tegenstrijdige verklaringen. Hiermee kan hij echter geen afbreuk doen aan het bestaan van deze tegenstrijdigheden. Gelet hierop treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“Zo leg je tegenstrijdige verklaringen af over het eerste incident dat jullie met de taliban kenden, hun eerste bezoek aan jullie huis. Je verklaart aanvankelijk dat de taliban twee dagen na de machtsovername naar jullie huis kwam. Ze vroegen niet naar je vader maar doorzochten je huis. “Ze doorzochten alles en zijn zomaar weggegaan (CGVS, p. 12, punt 143).” Je herhaalt wat later dat ze overal hebben gezocht maar niemand vonden en dan terug gingen (CGVS, p. 13, punt 147).

De taliban kwam alles doorzoeken, ze bekeken de kamers maar omdat ze niets vonden verlieten ze jullie huis. Ze hebben niets gezegd en vroegen zelfs niet naar je vader (CGVS, p. 13, punt 148-149). Als jij later verklaart dat de taliban bij hun volgende bezoek, toen ze je vader vermoordden, binnen kwamen en een tas

vol documenten en foto's van je vader hebben meegenomen (CGVS, p. 15, punt 174-175) krijg je de vraag of ze die documenten bij hun eerste bezoek niet hadden gevonden. Je verklaart dat ze toen niet hebben opgelet, eigenlijk naar niets hebben gekeken, wel in de kamers zijn geweest maar niets hebben aangeraakt (CGVS, p. 15, punt 176). Je beweert wat later zelfs dat ze bij dat bezoek niets hebben gezocht, ook geen documenten (CGVS, p. 16, punt 197). Die verklaringen vallen uiteraard niet te rijmen met uw eerdere verklaringen waaruit moest blijken dat de taliban "alles doorzochten" en vertrokken "omdat ze niets vonden." Verklaringen die zo tegenstrijdig zijn ondermijnen in ernstige mate de geloofwaardigheid van een incident. Bovendien weet jij ook niet of de taliban tijdens hun eerste bezoek met vier dan wel met vijf waren (CGVS, p. 13, punt 150) en is het vreemd dat zij hun gezichten zouden bedekken, gezien ze intussen de macht hadden overgenomen (CGVS, p. 13, punt 151). Er kan aan jouw verklaringen over het eerste bezoek van de taliban aan jouw huis dan ook geen geloof gehecht worden.

Ook aan jouw verklaringen over de dood van je vader en de context van dat incident hecht het CGVS geen geloof. Zo verklaar jij op het CGVS dat jij en je oudste broer tijdens het incident zijn gevlucht (CGVS, p. 10 en 15, punt 122 en 172). Op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) verklaarde jij echter dat je samen met je "resterende familieleden" langs de achterdeur gevlucht bent (DVZ, Vragenlijst CGVS, vraag 5). Die verklaring valt niet te rijmen met jouw verklaringen vanop het CGVS waaruit blijkt dat enkel jij en je oudste broer zijn gevlucht en waarbij de taliban zelfs nog gevraagd heeft aan jou – dus achtergebleven – moeder waar jullie zijn (CGVS, p. 15, punt 177). Voorts weet jij niet hoeveel taliban er naar het huis zijn gekomen (CGVS, p. 15, punt 173 en 181), ondanks het feit dat je moeder dus nog met hen sprak (cf. supra). Je legt ook incoherente verklaringen af betreffende of de taliban al dan niet zijn binnen gekomen. Eerst zeg je van niet (CGVS, p. 15, punt 174), dan zeg je dat ze misschien zijn binnen gekomen (CGVS, p. 15, punt 174). Erop gewezen dat je dat toch zou moeten kunnen weten verklaar jij – opnieuw weinig overtuigend – dat je denkt dat je moeder je dat gezegd heeft (CGVS, p. 15, punt 175) om er dan – wel weer gedetailleerder – aan toe te voegen dat ze een tas vol documenten hebben meegenomen en nog met je moeder gesproken hebben (CGVS, p. 15, punt 175 en 177). Vanzelfsprekend komt dit geheel niet overtuigend over. Voorts heb jij geen documenten of foto's die de dood van je vader kunnen aantonen (CGVS, p. 14, punt 166) en ben jij zagezegd niet naar zijn begrafenis geweest (CGVS, p. 14, punt 167). Je oom was er wel maar heeft er je niets over verteld (CGVS, p. 14, punt 168-169). Je blijkt amper iets over de begrafenis te weten en moet zelfs veronderstellingen maken over het al dan niet aanwezig zijn van een moellah (CGVS, p. 14, punt 170-171). Jij slaagt er met bovenstaande verklaringen niet in aannemelijk te maken dat je vader bij een huisbezoek van de taliban werd vermoord.

Voorts leg je tegenstrijdige verklaringen af over hoe lang je na de dood van je vader bij je oom bent ondergedoken. Volgens je eerste verklaringen ben jij twee à drie dagen na de dood van je vader uit Afghanistan vertrokken (CGVS, p. 4, punt 31). Later verklaar je twee weken bij je oom te hebben verbleven (CGVS, p. 15, punt 179). Uiteraard vallen die verklaringen niet met elkaar te rijmen en ondermijnen ze verder de geloofwaardigheid van je asielrelaas.

Een week na de dood van je vader zou de taliban opnieuw naar jouw huis zijn gekomen, ze vroegen naar jou en je broer (CGVS, p. 13 en 15, punt 147 en 184). Je weet echter opnieuw niet hoeveel taliban je moeder die avond hebben benaderd (CGVS, p. 16, punt 185). Opnieuw leg je een beperkte kennis aan de dag over een incident met de taliban.

Los van de incidenten waar jouw familie bij betrokken zou geweest zijn leg je ook weinig overtuigende verklaringen af over wat er nog in het dorp gebeurde na de machtsovername. Je verklaart dat de taliban meteen na de machtsovername overheidsmedewerkers begon te zoeken in de huizen (CGVS, p. 12, punt 142). Gevraagd of jullie dat gezien hebben verklaar je vreemd genoeg van niet (CGVS, p. 12, punt 143). Je weet niet hoe deze gebeurtenissen besproken werden onder de dorpingen en je weet niet wat er gebeurd is in huizen waar de taliban overheidsmedewerkers aantrof (CGVS, p. 12, punt 144-145). Je beweert ook dat er veel mensen in het dorp gedood zijn. Gevraagd over wie het gaat verklaar je niemand van hen te kennen (CGVS, p. 13 en 17, punt 155-157 en 198). Met deze verklaringen slaag jij er niet in een geloofwaardige context te schetsen waarbinnen de taliban van deur tot deur gaan om mensen te vervolgen. Hiervoor zijn jouw verklaringen niet overtuigend.

Des te opvallender is het dat je niet weet of de taliban ook het huis van je oom, op tien minuten stappen van het jouwe (CGVS, p. 12, punt 134) bezocht heeft. Sterker nog: je hebt het zelfs niet gevraagd (CGVS, p. 13, punt 152 en 158).

Gezien je vader net daar is gaan onderduiken en jij na zijn dood hetzelfde hebt gedaan kan het echt niet overtuigen dat jij niet weet of de taliban tijdens hun zoekacties ook daar is komen zoeken. Je maakt ook niet aannemelijk waarom je vader na een maand zou beslissen om terug thuis te komen wonen, wetende dat de taliban daar al geweest is. Je hebt geen enkel idee wat zijn plan was (CGVS, p. 13-14, punt 159-162).

Het gedrag van je oom is overigens ook niet te vereenzelvigen met jouw verklaringen. Zo beweer jij dat je oom wilde dat jullie vertrokken omdat hij anders ook problemen zou krijgen (CGVS, p. 10, punt 122). Dat hij dan beslist om bij je moeder te gaan wonen (CGVS, p. 12, punt 136) in een huis dat de taliban zogenaamd wel al meermaals bezocht, valt uiteraard moeilijk te rijmen.

Tot slot ondermijnt het je geloofwaardigheid dat je niet hebt gevraagd aan je familie of er na je vertrek nog iets gebeurd is (CGVS, p. 16, punt 189).

Op basis van jouw vertrekmotieven – er wordt geen geloof aan gehecht – kan dan ook geen sprake van een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade.”

Waar verzoeker nog stelt dat hij zijn taskara heeft neergelegd, evenals die van zijn vader en dat er dus een verband moet gelegd worden tussen de foto op de taskara van zijn vader en de foto's van zijn vader, treedt de Raad de bestreden beslissing bij in de volgende correcte en pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier:

“De documenten die jij neerlegt doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uit objectieve informatie (zie de COI Focus Afghanistan: Corruptie en documentenfraude van 14 januari 2021 (beschikbaar op https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_afghanistan_corruptie_en_documentenfraude_20210114_0.pdf) blijkt dat in Afghanistan en zelfs daarbuiten zeer gemakkelijk op niet-reguliere wijze, via corruptie en vervalsers, Afghaanse ‘officiële’ documenten kunnen verkregen worden. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet van authentieke documenten te onderscheiden. Documenten uit niet-officiële bronnen, zoals dreigbrieven, zijn om voor de hand liggende redenen nog gemakkelijker te vervalsen dan ‘officiële’ stukken. Bijgevolg is de bewijswaarde van dergelijke documenten bijzonder relatief en volstaan zij op zich niet om de eerder vastgestelde ongeloofwaardigheid van jouw relaas te herstellen. De – zeer onduidelijk in beeld gebrachte – taskara’s van jou en je ouders hebben dan ook zo goed als geen bewijswaarde; Uit de foto’s die je neerlegt van je vader tijdens zijn werkzaamheden kan niet afgeleid worden dat de man op de foto’s effectief jouw vader is noch dat de man in kwestie lid was van de nationale politie. Hij staat bijvoorbeeld altijd alleen op de foto’s; de foto’s van je activiteiten in België werden hierboven besproken.”

Aangezien verzoeker in het overige van zijn verzoekschrift geen dienstige argumenten bijbrengt die afbreuk kunnen doen aan de motieven die zijn asielrelaas als onaannemelijk bestempelen, neemt de Raad deze motieven eveneens over.

Waar verzoeker echter verwijst naar de problemen die hij als terugkeerder naar Afghanistan zou lopen wegens verwestering, oordeelt de Raad, na lezing van de objectieve landeninformatie die door beide partijen ter beschikking wordt gesteld, als volgt.

De taliban hebben de grondwet van de voormalige Islamitische Republiek Afghanistan opgeschort en er werd een herziening van de bestaande Afghaanse wetten met de sharia aangekondigd. De visie van de taliban op de sharia is gebaseerd op de soennitische Hanafi-school van jurisprudentie, maar is ook beïnvloed door lokale tradities en tribale codes (EASO “Afghanistan Country Focus” januari 2022, p. 25 e.v.).

De taliban hebben verklaard dat zij zullen handelen overeenkomstig hun principes, religie en cultuur, waarbij zij het belang van de Islam benadrukken en aangeven dat niets kan ingaan tegen de Islamitische waarden. Om de interpretatie van de sharia te handhaven, heeft de *de-facto*-regering opnieuw het ‘Ministry for Propagation of Virtue and Prevention of Vice’ (Dawat wa Ershad Amr bil-Maruf wa Nahi al-Munkar) (hierna: het MPVPV) opgericht (EASO “Afghanistan Country Focus”, januari 2022, p. 25 e.v.).

Hoewel het toepasselijke rechtskader onduidelijk blijft, heeft de *de-facto*-talibanregering, evenals de provinciale *de-facto*-regeringen, wel reeds verschillende decreten en richtlijnen uitgevaardigd. In juni 2022 rapporteerde UNSG dat het MPVPV de handhaving van een breed scala aan richtlijnen met betrekking tot buitenechtelijke relaties, kledingvoorschriften, het bijwonen van gebeden, muziek, het verbod op verdovende middelen en alcohol heeft verstrengd (EUAA “Afghanistan security situation” augustus 2022, p. 29-31 en EUAA, “Afghanistan targeting of individuals”, p. 41 ev.).

In juli 2022 had UNAMA weet van ten minste 217 gevallen van “wrede, onmenselijke en vernederende behandeling en bestraffing”, waaronder openbare geseling, afranseling en verbaal geweld tegen personen die zich niet hielden aan de uitgevaardigde regels en richtlijnen sinds de overname (UNAMA “Human Rights in Afghanistan: 15 August 2021 to 15 June 2022”, p. 17).

Er bestaan hierbij lokale verschillen in de sociale normen en in de handhaving van deze normen (zie beschrijving van de handhaving ervan in verschillende provincies in EUAA “Afghanistan targeting of

individuals", p. 45-48). Sommige lokale afdelingen van het MPVPV handhaven de regels uitgebreider dan was voorzien door het *de-facto*-ministerie in Kabul. Dit gebeurt onder meer in de provincies Takhar en Badakhshan waar het *de-facto*-ministerie zijn regels op een bijzonder gewelddadige manier handhaaft (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 45). Er is ook onduidelijkheid over wat kleine overtredingen van de sharia zijn en hoe deze worden bestraft (voetnoot 152 Sabawoon Samim, *"Policing Public Morality: Debates on promoting virtue and preventing vice in the Taliban's second Emirate"*, van 15 juni 2022 in EUAA *"Afghanistan security situation"* augustus 2022, p. 30).

In het bijzonder wat *"zina"* betreft – d.i. onwettige seksuele betrekkingen, overspel, voorhuwelijkse seksuele betrekkingen en kan tevens worden toegedicht aan vrouwen in geval van verkrachting – wordt melding gemaakt van verschillende ernstige incidenten van moorden, stenigingen, lijfstraffen en arrestaties. Zo wordt onder meer melding gemaakt van de arrestatie door de MPVPV van een mannelijke en vrouwelijke collega, die tezamen in één auto reden, waarbij hun dode lichamen de volgende dag werden gevonden. Er wordt in dit verband ook melding gemaakt van verschillende moorden, zowel van mannen als vrouwen, door familieleden (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 35, 87-88 en 95-96).

De taliban zijn ook aanwezig op sociale netwerken, maar het is onduidelijk in welke mate ze de online activiteiten van Afghanen opvolgen. Internationale media hebben bericht dat de taliban reeds Afghanen hebben gearresteerd en gedood vanwege hun activiteiten op de sociale media. Het betroffen echter kritische berichten ten aanzien van de taliban (Denmark, DIS, Afghanistan, *"Taliban's impact on the population"*, juni 2022, p. 23-24). In april 2022 werd het ministerie voor communicatie en informatietechnologie (*"Ministry of Communications and Information Technology"*) wel bevolen om de toegang tot bepaalde platforms zoals TikTok of andere programma's met *"immorele inhoud"* te beperken (EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 44). In de landeninformatie wordt ook melding gemaakt van controleposten in grotere steden waar de inhoud van telefoons bekeken wordt (Denmark, DIS, *"Afghanistan – taliban's impact on the population"*, June 2022, p. 23 waarnaar wordt verwezen in de EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*).

Wat personen betreft die Afghanistan verlieten, bestaat er een negatief beeld onder talibansympathisanten en sommige talibansegmenten. Mensen die vertrekken worden gezien als mensen zonder islamitische waarden of op de vlucht voor zaken die zij hebben gedaan. De hoogste leider van de taliban, Hibatullah Akhundzada, benadrukte het belang om Afghanen in Afghanistan te houden, waarbij hij aangeeft dat de ethische overtuigingen en de manier van denken van personen die naar het Westen gaan in gedrang kunnen komen en dat zij worden gedwongen om schandalen tegen de Islam en het Islamitische systeem te verzinnen om asiel te bekomen (voetnoot 476, TOLONews, *"Fears, Needs of Fleeing Afghans Must Be Addressed: Akhundzada"*, 8 December 2021 in EUAA, *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Er is evenwel sprake van een ambigue houding van de taliban tegenover terugkeerders. Zo lijken zij wel begrip op te brengen voor personen die Afghanistan om economische redenen verlieten, zoals de oude traditie van mannen van Pashtou-origine die gedurende een bepaalde periode in het buitenland werken.

De taliban kijken echter anders naar de elite – zoals voormalige overheidsmedewerkers, doch ook activisten, journalisten, intellectuelen, enzovoort – die worden beschouwd als corrupt of besmet en waarvan wordt gesteld dat zij wortels in Afghanistan missen. Deze negatieve attitude strekt zich ook uit tot de algemene bevolking, die de voormalige overheid en elite corruptie verwijten. In het bijzonder in rurale Pashtou-gebieden wordt met argwaan gekeken naar personen die Afghanistan verlieten en naar de Verenigde Staten of Europa zijn gegaan (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 50-51). Desalniettemin hebben talibanfunctionarissen herhaaldelijk Afghanen opgeroepen om naar Afghanistan terug te keren, onder wie voormalige politici, militaire en civiele leiders, universiteitsdocenten, zakenlieden en investeerders. Hoge talibanfunctionarissen riepen voorts de duizenden Afghanen die na de overname waren gevlucht op om terug te keren, alsmede alle Afghanen die in het buitenland wonen en voormalige tegenstanders van de taliban. Uit de bijgebrachte landeninformatie blijkt dat voorts voornamelijk personen die in Iran, Pakistan en Turkije verbleven al dan niet vrijwillig zijn teruggekeerd naar Afghanistan. De bronnen geven aan dat heden nog niet veel personen uit het Westen zijn teruggekeerd (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 53-55). Een anonieme organisatie met aanwezigheid in Afghanistan verklaarde dat terugkeerders soms een doelwit zijn, maar de bron zag geen duidelijk verband met het loutere feit dat deze personen het land hadden verlaten. Het leek eerder verband te houden met hun 'oorspronkelijke status', zoals een vertrek omwille van banden met de vroegere regering, hun etnische achtergrond of andere redenen (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 55).

De negatieve perceptie ten aanzien van terugkeerders kan tevens resulteren in stigmatisering, waarbij de terugkeerders met argwaan kunnen worden bekeken en wordt aangenomen dat zij een mislukking zijn of een misdrijf moeten hebben gepleegd, dan wel dat zij terugkeren met veel geld (EUAA *"Afghanistan targeting of individuals"*, p. 51). Stigmatisering, discriminatie of uitstoting kunnen echter slechts in uitzonderlijke gevallen worden beschouwd als vervolging of ernstige schade. Dit dient samen met andere individuele elementen te worden beoordeeld, waaronder de ernst en het systematische karakter ervan, evenals de vraag of er sprake

is van een cumulatie aan gedragingen of maatregelen (EUAA “*Guidance Note*” van april 2022 die verwijst naar de EASO COI query “*Afghan nationals perceived as ‘Westernised’*”, 2 september 2020 met link naar het onderzoek van F. Stahlmann).

Uit objectieve landeninformatie blijkt heden niet dat in het algemeen kan worden gesteld dat voor elke Afghaan die terugkeert uit Europa louter omwille van zijn verblijf aldaar een gegronde vrees voor vervolging kan worden aangenomen.

Wel kunnen volgende risicoprofielen worden aangeduid:

- personen “*die de religieuze, morele en/of sociale normen hebben overschreden*”, dan wel hiervan worden beticht, ongeacht of deze handelingen of gedragingen plaatsvonden in Afghanistan, dan wel in het buitenland en;
- personen die “*verwesterd*” zijn, of als dusdanig worden gepercipieerd omwille van, bijvoorbeeld, hun activiteiten, gedrag, uiterlijk en geuite meningen, dewelke kunnen worden gezien als niet-Afghaans of niet-moslim, waarbij dit tevens doelt op personen die terugkeren naar Afghanistan, na een verblijf in westerse landen. Niet elke Afghaan die terugkeert uit Europa zal daadwerkelijk verwesterd zijn, dan wel als verwesterd worden beschouwd.

Beide risicoprofielen kunnen in een zekere mate met elkaar overlappen.

In het kader van een risico-analyse naar de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor een verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, dringt zich een individuele beoordeling op waarbij rekening moet worden gehouden met risicobepalende factoren zoals het geslacht, de leeftijd, het gebied van herkomst en de conservatieve omgeving, de duur van het verblijf in het Westen, de aard van de tewerkstelling van de verzoeker, de zichtbaarheid van de verzoeker en de zichtbaarheid van de normoverschrijding (ook voor normoverschrijdingen in het buitenland), enzovoort.

Voor personen die worden beticht van “*zina*” kan evenwel worden aangenomen dat deze personen in het algemeen een gegronde vrees voor vervolging kunnen laten gelden.

Het EUAA-rapport “*Country Focus Afghanistan*” van november 2024 bevat slechts gelijklopende informatie met bovenstaande vaststellingen.

In de EUAA “*Country Guidance*” wordt gesteld dat vervolging van personen die onder dit profiel vallen in Afghanistan kan plaatsvinden omwille van een toegeschreven politieke of religieuze overtuiging of het behoren tot een specifieke sociale groep. De richtsnoeren van EUAA waarnaar de verwerende partij verwijst, kunnen worden bijgetreden (EUAA *Country guidance: Afghanistan*, mei 2024, p. 57-61).

Bij de beoordeling van de redelijke mate van waarschijnlijkheid voor verzoeker om bij terugkeer naar Afghanistan te worden blootgesteld aan vervolging, moeten zijn individuele en concrete omstandigheden, in zoverre geloofwaardig, worden beoordeeld en afgewogen in het licht van de algemene landeninformatie aldaar, zoals beschreven in objectieve bronnen.

In casu stelt verzoeker dat hij in augustus 2022 België is binnengekomen op zeer jonge leeftijd. Hij was amper 14 jaar oud, midden in de puberteit. Zijn jonge leeftijd werd door de bestreden beslissing niet in twijfel getrokken. Sinds zijn aankomst in België is hij ingeschreven in de school in Gilly “*Lycée François de Sales*”. Hij spreekt zeer goed Frans. Hij integreerde zeer goed zijn klas en maakte veel vrienden (stuk 6). Zoals hij uitlegde had hij ook een vriendin (stuk 7). Helaas is ze van school veranderd en hebben ze daarom besloten de relatie te beëindigen vanwege de afstand. Zoals blijkt uit zijn schoolrapport, zijn zijn leraren zeer tevreden over zijn werk en houding in de klas (stuk 8). Sinds zijn aankomst in België droomt verzoeker ervan om schilder te worden. Daarom heeft hij zich ingeschreven voor een ontdekkingsprogramma van twee weken waarvoor hij werd geaccepteerd (stuk 9). Verzoeker is dus een zeer geïntegreerde jongere in België die aan veel activiteiten deelneemt om contacten te leggen met Belgische burgers en meer te leren over de Belgische cultuur. Verzoeker legt in zijn aanvullende nota bijkomende documenten neer, namelijk een attest van deelname aan het fietsevenement voor het goede doel “*Le Doc’Riders*” georganiseerd door Médecins du Monde Belgique, een attest afgeleverd bij het voltooiën van de DASPA-lessen op het Lycée Mixte François de Sales, foto’s van verzoeker op school en met klasgenoten, foto’s van verzoeker die deelneemt aan het eerder vermelde fietsevenement “*Le Doc’Riders*”, verschillende foto’s van verzoeker met zijn vrienden, verschillende foto’s van verzoeker tijdens activiteiten in musea en een inschrijvingsattest voor het derde jaar beroepsonderwijs voor het schooljaar 2024 – 2025.

De Raad stelt vast dat verzoeker Afghanistan verliet op de jonge leeftijd van 13 jaar en België binnenkwam op 14-jarige leeftijd. Verzoeker verwijst in zijn verzoekschrift en aanvullende nota naar het gegeven dat hij al sinds augustus 2022 in België woont.

Hij geniet van zijn vrijheid en wil niet terugkeren. Verzoeker gaat naar school. Uit verscheidene getuigenissen blijkt dat verzoeker goed geïntegreerd is.

Dit wordt overigens ook correct beoordeeld in de bestreden beslissing:

“Jij haalt aan hier in België een vriendin te hebben waarmee je samen zit, praat, op stap gaat en in het park zit (CGVS, p. 4, punt 22-27). Je verklaart hier een goed leven te hebben en naar school te gaan. Als je geen school hebt blijf je in het centrum, ga je met je vriendin naar buiten of speel je cricket. Je speelt cricket in een team met allemaal Afghanen die je bijna elke dag ziet. Je speelt ook volleybal (CGVS, p. 17, punt 204-211). Het CGVS concludeert dat uit jouw verklaringen op de DVZ – daar maak je geen melding van een vrees omwille van (gepercipieerde) verwestering – en tijdens je persoonlijk onderhoud niet kan afgeleid worden dat jij verwesterd bent in die zin dat jij bij terugkeer als dusdanig gepercipieerd zou worden of dat je je nu diepe overtuigingen eigen gemaakt hebt waarvoor jij moet uitkomen. Hoewel jij je wat integreert hou je ook hier in België een stevige voet in de Afghaanse gemeenschap. Je speelt cricket in een team vol Afghanen die je bijna elke dag ziet. Dat je een vriendinnetje hebt is op zich geen blijk van verwestering. Bovendien haal jij ten aanzien van het leven in Afghanistan geen fundamentele gewetenskwetsies aan. De verwijzingen naar het hier hebben van een vriendin, het in Afghanistan je haar en baard niet te kunnen stijlen zonder dat mensen daarover spreken en de algemene verwijzingen naar “vrijheid” (CGVS, p. 18, punt 217-219) volstaan hiertoe niet. Je bent overigens moslim en praktiseert bijvoorbeeld de vasten (CGVS, p. 18, punt 220-221). Daarenboven moet worden vastgesteld dat je tot 13-jarige leeftijd in Afghanistan hebt verbleven (CGVS, p. 3-4, punt 12-13 en 30). Een significant deel van je kindertijd groeide je overigens op onder talibanbewind (CGVS, p. 7 en 18, punt 75-78 en 212-213). Hieruit kan worden afgeleid dat je in Afghanistan al een zekere maturiteit had en gevormd was naar de Afghaanse waarden en normen. Bovendien stel je naar school te zijn gegaan in Afghanistan (CGVS, p. 6, punt 61-62) en sta je momenteel nog steeds in contact met jouw familie (CGVS, p. 6, punt 57-59). Hierdoor kan niet worden aangenomen dat je totaal vervreemd zou zijn van de Afghaanse waarden en normen, of dat je jou deze niet meer eigen zou kunnen maken bij terugkeer. Tot slot haal jij letterlijk aan geen andere redenen te zien waarom de taliban je zou dood willen, los van de job van je vader (CGVS, p. 11, punt 130). Jij legt ook enkele foto's neer van je activiteiten in België. Op deze foto's ben je te zien met klasgenoten op een uitstap en tijdens een cricketwedstrijd met Afghaanse jongens. Uit deze foto's kan niets blijken dat afbreuk doet aan bovenstaande vaststellingen.”

De Raad merkt op dat verzoekers verblijf in België niet kan worden beschouwd als van bijzonder lange duur, daar hij slechts 2,5 jaar in België heeft verbleven. Het is voorts positief dat verzoeker naar school gaat en zich daar klaarblijkelijk goed inzette, doch dit element doet op zich geen verwestering in hoofde van verzoeker blijken. Uit de verscheidene schoolrapporten en getuigenissen komt een positief beeld van verzoeker naar voren, doch deze leiden geenszins tot de conclusie dat verzoeker zich bij een terugkeer naar Afghanistan niet langer zou kunnen conformeren naar de aldaar geldende normen en waarden.

Wat de machtsovername door de taliban betreft, wijst de Raad er nog op dat een vrees voor vervolging (of een reëel risico op het lijden van ernstige schade) *in concreto* moet worden aangetoond. Uit de landeninformatie in het rechtsplegingsdossier blijkt weliswaar dat er in Afghanistan een repressief regime van kracht is, waarbij de sharia wordt ingevoerd en geïmplementeerd en willekeurige aanhoudingen, ontvoeringen en moorden plaats grijpen, doch niet dat er sprake is van groepsvervolging waarbij alle Afghaanse mannen het slachtoffer worden van vervolging of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing door de taliban. Door in zijn verzoekschrift louter te citeren uit algemene landeninformatie zonder deze informatie op zijn persoonlijke situatie te betrekken, blijft verzoeker daartoe in gebreke.

Bijgevolg kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

3.4. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat door verzoeker geen concrete elementen worden aangebracht op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Afghanistan.

In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op de aangevoerde vluchtmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij wordt geconcludeerd dat hij zijn problemen met – en vrees voor – de taliban niet aannemelijk heeft gemaakt.

In de mate dat verzoeker verwijst naar de humanitaire en socio-economische situatie in Afghanistan, moet artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet samen worden gelezen met artikel 48/5, § 1, van dezelfde wet, dat bepaalt: “*vervolging in de zin van artikel 48/3 of ernstige schade in de zin van artikel 48/4 kan uitgaan van of*

veroorzaakt worden door: a) de Staat; b) partijen of organisaties die de Staat of een aanzienlijk deel van zijn grondgebied beheersen; c) niet-overheidsactoren (...)”.

In het kader van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, moet een onmenselijke behandeling aldus worden veroorzaakt door een opzettelijk handelen of nalaten dat uitgaat van een actor en dat is gericht tegen een verzoeker.

Een algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie valt niet zonder meer onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Zulk standpunt wordt ook ingenomen in de *“Country Guidance: Afghanistan”* van EUAA van mei 2024 (p. 101: *“Serious harm must take the form of conduct of an actor (Article 6 QD). In themselves, general poor socio-economic conditions are not considered to fall within the scope of inhuman or degrading treatment under Article 15(b) QD, unless there is intentional conduct of an actor.”*).

Er kan uit het geheel van de beschikbare landeninformatie niet worden afgeleid dat de huidige algemene precaire socio-economische en humanitaire situatie overwegend wordt veroorzaakt door gedragingen van de taliban of enige andere actor, laat staan wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van de taliban of enige andere actor. Bijgevolg vallen de algemene socio-economische en humanitaire omstandigheden in Afghanistan op zich niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts blijkt niet dat verzoeker in deze context persoonlijk wordt geïdoleerd of dat hij behoort tot een groep van geïdoleerde personen; hij toont niet aan dat hij bij terugkeer naar Afghanistan zal terechtkomen in een situatie van extreme armoede waarbij hij niet zou kunnen voorzien in zijn elementaire levensbehoeften als gevolg van een opzettelijk gedrag door een actor of actoren.

Opdat aan verzoeker de subsidiaire beschermingsstatus overeenkomstig artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet kan worden toegekend, moet er sprake zijn van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als burger, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder dat zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Verzoeker is afkomstig uit de provincie Nangarhar.

Zelfs wanneer rekening wordt gehouden met enkele regionale verschillen, blijkt er in Afghanistan geen sprake van een uitzonderlijke situatie waar de mate van het willekeurig geweld in het gewapende conflict dermate hoog is dat zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar Afghanistan, louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt om te worden blootgesteld aan een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon. Voorgaande vindt steun in de *“Country Guidance Afghanistan”* van mei 2024.

Verzoeker beroept zich niet op deze uitzonderlijke situatie.

De Raad ziet niet in hoe zijn leeftijd of zijn louter voorgehouden kwetsbaarheid of verwestering die niet werd aangetoond, tot een verhoogd risico zou kunnen leiden, nu hierboven bovendien al werd ingegaan op dit risico voor verzoeker. Evenmin licht verzoeker de persoonlijke omstandigheden verder toe hoe die voor hem het risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet dermate verhogen dat er sprake is van een ernstige bedreiging van zijn leven of persoon, als gevolg van willekeurig geweld – dit is geweld dat de personen zonder onderscheid raakt, met name zonder zij specifiek worden geïdoleerd – in het geval van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Gelet op het voormelde toont verzoeker niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar Afghanistan een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

3.5. Uit wat voorafgaat blijkt dat er geen essentiële elementen ontbreken en dat de Raad over de grond van het beroep heeft kunnen oordelen. Verzoeker heeft evenmin aangetoond dat er een substantiële onregelmatigheid aan de bestreden beslissing zou kleven in de zin van artikel 39/2, § 1, 2°, van de Vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op tien januari tweeduizend vijftientig door:

S. VAN CAMP,	wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,
A.-M. DE WEERDT,	griffier.

De griffier,	De voorzitter,
--------------	----------------

A.-M. DE WEERDT

S. VAN CAMP